

Ds. Barend Weegink in zijn tuin. | Foto: pr

‘Een boodschap die de kerk in deze moeilijke tijd bieden moet is ‘heb vertrouwen, kijk naar elkaar om en weet dat er betere tijden komen’.

Door Aad van Duijn

Ds. Barend Weegink

‘Kijk naar elkaar om’

‘Eerlijk gezegd weet ik niet of dit in deze periode van corona ook daadwerkelijk en in voldoende mate gebeurt. Juist als kerkgemeenschap kunnen we iets voor elkaar betekenen. En vooral: Geniet van wat de Schepper je geeft.’

Dominee Barend Weegink staat met beide benen volop in het actieve leven. Sterker nog, ondanks dat hij inmiddels de leeftijd van 69 bereikte, vroeg hij de kerkorganisatie of hij als dominee verbonden kon worden aan een ‘eigen’ gemeente. ‘Het pastorale en leidinggevende werk ligt me en het is belangrijk dat dit plaatsvindt. Ik ervaar dat in de Oude Kerk op Scheveningen waar ik

waarneem. Een inmiddels wat langere periode, die straks teneinde komt. Maar ik ben nog niet klaar en kan en wil van betekenis blijven.’

De dominee die lokaal onder andere de Rehobothwijk-gemeente diende, in de synode zat, confessioneel secretaris was en met groepen reisde, startte in 1976. ‘Een ambt dat inmiddels 44 jaar duurt. Met hart en ziel,’ benadrukt hij. ‘Een ‘drive’ die ik nog steeds heb, ondanks dat het afgelopen jaar mijn vrouw Rita, na een kort en ernstig ziekbed, overleed. Een periode van rouw, verdriet, verwerken en veel dingen aanleren, die ik met hulp van God en mijn naasten doorkwam.’

Toekomstvertrouwen

De kerk als geïnspireerde gemeenschap, maar vooral alle individuele kerkliden en de met elkaar verbonden groepen kunnen antwoorden geven in deze moeilijke periode van corona. Angst, eenzaamheid, vluchtgedrag, noem maar op, liggen op de loer. Daartegen kunnen we wat doen; zeker vanuit de traditie die we als geloofsgemeenschap hebben - waar vaker tijden van beproeving speelden - en met het toekomstvertrouwen dat een deel van ons geloof is. We moeten niet kiezen voor de te gemakkelijke antwoorden maar ingaan op kernvragen zoals ‘hoe houd ik het vol?’

De kerk moet er momenteel staan met troostende woorden en door het bieden van zekerheid en steun. We moeten werken vanuit die essentie en niet vervallen in bijzaken over welke versjes we op zondag wel of niet mogen zingen. Geef aan dat het goedkomt, zeker in het leven na de dood. Houd vol en wees niet pessimistisch; we hebben nog dingen uitstaan, is mijn credo.’

Dat de kerk als gemeenschap het nu moeilijk heeft, ervaart ook Barend Weegink. ‘We missen de essentie van het bij elkaar komen. De onderlinge binding en het vasthouden, bemoedigen en het - ja zeker - troostbieden. Wat dit voor de kerk op termijn betekent, als de pandemie langer noodzaakt om diensten met kleine groepen te houden of het niet fysiek bij elkaar kunnen komen, weet ik niet. Goed doet het een gemeenschap niet, denk ik. Maar er liggen ook kansen en opdrachten.’

Promotie

Barend Weegink hoopt volgende week in Groningen te promoveren. ‘Na het afronden van mijn studie en het schrijven van een aantal geschriften, werkte ik de laatste jaren aan deze promotie bij de van origi-

‘Een ambt dat inmiddels 44 jaar duurt. Met hart en ziel’

ne Katwijkse professor dr. Jan Hoek, hoogleraar systematische theologie. Mijn thema betreft het werk en gedachtengoed van prof. dr. A. J. Th. Jonker (1851 - 1928). Een ethisch gericht dominee, die ondanks de persoonlijke beproevingen - zijn vrouw, dochter en zoon ontvielen hem - in een groot aantal getuigenissen sprak van zijn geloof. Jonker stond bekend als de grootste prediker in zijn tijd.’